

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad a fost sesizata de catre Activitatea de Control Fiscal Arad asupra contestatiei formulate de **S.C. X S.R.L.**

Societatea comerciala X S.R.L. a formulat contestatie împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala si a Raportului de inspectie fiscala, emise de Activitatea de Control Fiscal Arad.

Referitor la contestatia formulata de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspectie fiscala încheiat de catre organe din cadrul Activitatii de Control Fiscal Arad, s-au retinut urmatoarele:

In drept, Codul de Procedura Fiscala, republicat prevede:

“ **ART. 83**

Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, în conditiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 84

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, si în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]

ART. 85

Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa îndeplinească conditiile prevăzute la art. 43.[...]”

coroborat cu art. 106 din H.G. nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“**ART. 106**

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, in care se vor prezenta constatările inspectiei, din punct de vedere faptic si legal.

(2) Daca, ca urmare a inspectiei, se modifica baza de impunere, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi comunicat in scris contribuabilului.[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspectiei fiscale generale sau partiale va fi consemnat intr-un raport de inspectie fiscala.

106.2. La raportul privind rezultatele inspectiei fiscale se vor anexa, ori de cate ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate si/sau încrucisate si orice alte acte.

106.3. Raportul de inspectie fiscala se semneaza de catre organele de inspectie fiscala, se verifica si se avizeaza de seful de serviciu. Dupa aprobarea raportului de catre conducatorul organului de inspectie fiscala, se va emite decizia de impunere de catre organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul si continutul raportului privind rezultatul inspectiei fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.”

Competenta de solutionare conferita de art. 175 si urmatoarele din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

"ART. 175

Posibilitatea de contestare

(1) *Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. (...)*

(3) *Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributiile stabilite prin decizie de impunere se contesta numai impreuna.*

(4) *Pot fi contestate in conditiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. 1, contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.*

Având în vedere ca raportul de inspectie fiscala pe care societatea petenta îl contesta este raportul în care au fost prezentate constatările inspectiei, din punct de vedere faptic si legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozitiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat, Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Arad se va pronunta asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisa în baza raportului de inspectie fiscala, în situatia în care, în Ordinul nr. 1378 din 19.09.2005 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala" se precizeaza expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

“La prezenta Decizie de impunere se anexeaza Raportul de inspectie fiscala care, impreuna cu anexele, contine pagini. In conformitate cu art. 174 si art. 176 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, impotriva masurilor dispuse prin prezenta se poate face contestatie, care se depune, in termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sanctiunea decaderii. Prezenta reprezinta titlu de creanta si devine executoriu in conditiile legii.”

In conditiile în care Decizia de impunere este titlu de creanta care devine executoriu, aceasta fiind opozabila societatii petente si aceasta fiind cea care produce efecte fata de petenta, si nu raportul de inspectie fiscala în care doar sunt consemnate constatările inspectiei fiscale, pentru capatul de cerere privind contestatia formulata de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspectie fiscala, contestatia urmeaza a fi respinsa ca inadmisibila.

În legatura cu contestatia formulata de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere emisa de Activitatea de Control Fiscal Arad, s-au retinut urmatoarele:

Societatea comerciala X S.R.L. formuleaza contestatie împotriva Deciziei de impunere prin care s-au stabilit în sarcina sa obligatii bugetare suplimentare reprezentând taxa pe valoarea adaugata suplimentara si majorari de întarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si s-a dispus respingerea la rambursare a sumei reprezentand taxa pe valoarea adaugata si solicita anularea acesteia pentru obligatiile suplimentare respectiv taxa pe valoarea adaugata suplimentara si majorarile de întarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si aprobarea la rambursare a sumei reprezentând taxa pe valoarea adaugata aferenta importurilor efectuate conform a doua DVI din data de 25.08.2005.

Contestatia a fost depusa în termenul legal de depunere prevazut de art. 177 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Contestatia a fost semnata de reprezentantul legal al petentei, administratorul societatii si stampilata cu stampila societatii, asa dupa cum prevede art. 176 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Fiind îndeplinita procedura de forma, s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei:

I. Petenta S.C. X S.R.L. formuleaza contestatie împotriva Deciziei de impunere solicitând anulara acesteia pentru obligatiile suplimentare reprezentand taxa pe valoarea adaugata suplimentara si majorari de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata si aprobarea la rambursare a sumei reprezentând taxa pe valoarea adaugata aferenta importurilor efectuate conform DVI nr.... si nr..... din 25.08.2005, invocând în sustinerea contestatiei urmatoarele motive:

- societatea a achizitionat mijloace de transport din strainatate care au fost importate cu DVI nr. si nr., taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor declaratii vamale de import fiind cuprinsa în jurnalele de taxa pe valoarea adaugata aferente lunii septembrie 2005;

- organele de control în mod nelegal au considerat ca societatea nu beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta acestor declaratii vamale de import;

- societatea petenta considera ca a respectat prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal întrucât a prezentat organelor de control declaratiile vamale de import privind importul autoturismelor, precum si prevederile alin.(8) al art. 145 deoarece mijloacele de transport care au facut obiectul declaratiilor vamale de import sunt bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achizitionate cu mai putin de 90 de zile anterior datei de înregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adaugata respectiv în data de 25.08.2005, societatea urmand a fi platitoare de taxa pe valoarea adaugata începând cu data de 01.09.2005;

- petenta sustine ca au fost îndeplinite conditiile pentru exercitarea dreptului de deducere prevazute la alin. 12, art. 145 din Codul Fiscal pentru ca mijloacele de transport importate au fost vândute in luna noiembrie 2005, la operatiunea de vânzare societatea procedând la colectarea taxei pe valoarea adaugata, astfel ca vânzarea a constituit o operatiune impozabila;

- solicitarile organelor fiscale de a prezenta documente justificative din care sa rezulte “modul si scopul” în care au fost exploatate mijloacele de transport nu sunt întemeiate pe text legal iar “ (...) conditiile alin. (12) – singurele impuse de legiuitor- au fost îndeplinite: vânzarea fiind o operatiune cu drept de deducere si societatea prezentând organelor fiscale declaratiile vamale de import nr..... si nr..... privind importul autoturismelor, documente legale aprobate de organul vamal.”;

- petenta citeaza prevederile pct. 50 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, si sustine: “ Trebuie observat ca dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata îsi are geneza într-o lege – Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal- iar explicitarea art. 145 din Codul fiscal este continuta de pct. 50 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel ca rezulta foarte clar nulitatea absoluta a pct. 50 din H.G. nr. 44/2004, care restrânge dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata, pct. 50 nefiind altceva decât o limitare fortata a dreptului unei persoane impozabile la deducerea taxei pe valoarea adaugata.”;

- petenta sustine ca: “ Potrivit principiului simetriei, legile nu pot fi modificate, înlocuite sau abrogate prin acte normative subordonate, astfel ca, în mod abuziv, prin pct. 50 din H.G. nr. 44/2004 a fost modificat art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.”

II. Verificarea societatii petente s-a efectuat urmare solicitarii rambursarii sumei negative a taxei pe valoarea adaugata prin deconturile de taxa pe valoarea adaugata depuse si înregistrate la Administratia Finantelor Publice a Municipiului Arad aferente lunilor noiembrie si decembrie 2005.

În condițiile în care societatea petenta se încadrează în prevederile art. 146 alin. (2) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, întocmirea și depunerea decontului de taxa pe valoarea adăugată facându-se trimestrial, a rezultat că decontul de taxa pe valoarea adăugată aferent lunii noiembrie 2005 a fost depus eronat, societatea renunțând la rambursarea soldului negativ al taxei pe valoarea adăugată prin adresa înregistrată la Administrația Finanelor Publice Arad sub numărul

Din verificarea efectuată, care a cuprins perioada 01.09.2005 - 31.12.2005, s-au constatat următoarele:

- societatea a fost înființată în luna martie 2005 și a devenit platitoare de taxa pe valoarea adăugată prin opțiune, începând cu data de 01.09.2005;

- obiectul principal de activitate al societății îl constituie comerțul cu amanuntul al bauturilor alcoolice și al produselor de tutun; în perioada verificată societatea a realizat preponderent venituri din activitatea derulată conform statutului precum și din vânzarea unor autovehicule către persoane fizice, achiziționate de la furnizori externi;

- societatea a achiziționat bunuri și servicii pentru nevoile firmei de la furnizori interni platitori și neplatitori de taxa pe valoarea adăugată atât de la furnizori externi, iar ponderea taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare o constituie taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării mijloacelor de transport de la furnizori din străinătate;

- achiziționarea mijloacelor fixe s-a efectuat de la furnizori din străinătate, așa după cum rezultă din documentele vamale aferente importurilor (DVI nr.... și nr..... din 25.08.2005), taxa pe valoarea adăugată fiind cuprinsă în jurnalele de taxa pe valoarea adăugată aferente lunii septembrie 2005;

- prin adresa înregistrată la D.G.F.P. Arad, societatea a solicitat înregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, aceasta realizându-se începând cu data de 01.09.2005, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) lit. b). din O.G. nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală;

- în conformitate cu prevederile cap. X “ Regimul deducerilor ” din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare respectiv conform art. 50 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003, organele de control au constatat că societatea petenta, înființată în martie 2005 nu-și putea exercita dreptul de deducere pentru importurile efectuate conform DVI nr.și nr..... în 25.08.2005, deci înainte de a dobândi calitatea de platitor de taxa pe valoarea adăugată;

- de asemenea, organele de control au constatat că importurile mai sus menționate au fost înregistrate în evidența contabilă a societății nu la data la care au fost efectuate – august 2005 – ci în luna septembrie 2005, iar agentul economic nu a putut prezenta foi de parcurs sau alte documente justificative din care să rezulte modul și scopul în care au fost exploatate mijloacele de transport importate.

În concluzie, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă DVI nr....și nr..... din 25.08.2005, suma contestată de societatea petenta, pentru taxa pe valoarea adăugată dedusă de bonuri emise la achiziționarea de carburanți pentru nevoile firmei fără a fi completate datele de identificare ale societății și pentru taxa pe valoarea adăugată dedusă la achiziționarea de bunuri și servicii care nu sunt destinate realizării de operațiuni taxabile.

Tinând cont de situația taxei pe valoarea adăugată înregistrată de societate în evidența contabilă, organele de inspecție fiscală au dispus respingerea la rambursare a sumei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și a rezultat un debit suplimentar la 31.12.2005 reprezentând taxa pe valoarea adăugată iar pentru perioada 25.01.2006 – 10.02.2006 au fost calculate majorări de întârziere.

III. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petenta și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit să se pronunțe dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Control Fiscal au stabilit în sarcina petentei suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și au dispus respingerea la rambursare a sumei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

În fapt, societatea comercială X S.R.L. a fost înființată în martie 2005 și a devenit platitoare de taxă pe valoarea adăugată prin opțiune, începând cu data de 01.09.2005.

Societatea petenta a achiziționat mijloace fixe (autovehicule) de la furnizori externi, așa după cum rezultă din documentele vamale aferente importurilor respectiv DVI nr. și nr. din data de **25. 08. 2005**, taxa pe valoarea adăugată fiind cuprinsă de petenta în jurnalele de cumpărări aferente lunii septembrie 2005 și solicitată la rambursare.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“CAP. X Regimul deducerilor

Dreptul de deducere

ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

[...]

*(6) **În condițiile stabilite prin norme**, se acordă dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii destinate realizării operațiunilor prevăzute la alin. (3)-(5), efectuate de persoane impozabile înainte de înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care nu aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152.*

[...]

(11) Orice persoană impozabilă, care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 152, și ulterior trece la aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (12), pentru:

a) bunuri de natura stocurilor, conform reglementărilor contabile, care se afla în stoc la data la care persoana respectivă a fost înregistrată cu plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) bunuri de natura mijloacelor fixe, care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

(12) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (11), trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) bunurile respective urmează a fi folosite pentru operațiuni cu drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat care justifică suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.”

coroborate cu prevederile pct. 50 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“50. (1) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot să exercite dreptul de deducere pentru bunuri și/sau servicii achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în următoarele cazuri:

a) în situația în care este o persoană impozabilă stabilită în străinătate și trebuie să-și desemneze un sediu permanent în România sau un reprezentant fiscal;

b) în caz de reorganizare, când o entitate juridică se divide și în urma divizării iau naștere mai multe persoane impozabile;

c) în cazul unităților nou-înființate, până la data obținerii codului de identificare fiscală de plătitor de taxa pe valoarea adăugată.”

Fata de prevederile legale invocate mai sus, se retine ca societatea petenta nu avea drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor efectuate în data de 25.08.2005 în condițiile în care, a devenit platitoare de taxa pe valoarea adaugata prin optiune, începând cu data de **01.09.2005** și nu se încadrează în niciunul dintre cazurile prevazute de lege ca să poată exercita dreptul de deducere pentru bunuri achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adaugata astfel încât, organele de inspectie fiscala au procedat în mod corect și legal neacordând societatii drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta importurilor, respectiv raportat la evidenta contabila a petentei să stabilească debitul suplimentar reprezentând taxa pe valoarea adaugata și să respinga la rambursare suma reprezentând taxa pe valoarea adaugata.

Referitor la afirmatia petentei ca “ (...) dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata își are geneza într-o lege – Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal – iar explicitarea articolului 145 din Codul fiscal este continuta de pct. 50 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel ca rezulta foarte clar nulitatea absoluta a pct. 50 din H.G. nr. 44/2004, care restrânge dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata, pct. 50 nefiind altceva decât o limitare fortata a dreptului unei persoane impozabile la deducerea taxei pe valoarea adaugata.”, aceasta nu a putut fi retinuta în solutionarea favorabila a contestatiei în condițiile în care organele fiscale au facut aplicatiunea prevederilor pct. 50 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal iar prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004 a fost explicat sensul unui act normativ anterior – Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal- hotarârea producând efecte de la data intrarii în vigoare a Legii nr. 571/2003, act normativ cu care face corp comun.

În concluzie, Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal intra în sfera interpretarii autentice, astfel se permite organelor care au elaborat norma juridica să o interpreteze prin acte normative cu o forta obligatorie egala cu cea a actului interpretat.

În ceea ce privește afirmatia petentei din contestatie “ (...) contestam respingerea la rambursare a sumei reprezentand taxa pe valoarea adaugata și stabilirea de către organele fiscale a unei taxe pe valoarea adaugata și obligarea la plata a majorarilor de întârziere” s-au retinut urmatoarele:

- societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adaugata rezultata din decontul de taxa pe valoarea adaugata aferent lunii decembrie 2005, depus la Administratia Finantelor Publice Arad;

- urmare verificarii efectuate, organele de inspectie fiscala nu au acordat petentei drept de deducere pentru suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta DVI nr..... și nr..... din 25.08.2005, suma contestata de societatea petenta, taxa pe valoarea adaugata dedusa de pe bonuri emise la achizitionarea de carburanti pentru nevoile firmei fara a fi completate datele de identificare ale societatii și taxa pe valoarea adaugata dedusa la achizitionarea de bunuri și servicii care nu sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile. Ultimele doua sume nu au fost contestate;

- organele de inspectie fiscala au dispus respingerea la rambursare a sumei reprezentând taxa pe valoarea adaugata și au stabilit un debit suplimentar la 31.12.2005 reprezentând taxa pe

valoarea adaugata iar pentru perioada 25.01.2006 – 10.02.2006 au fost calculate majorari de întârziere.

În aceste conditii, solicitarea petentei din contestatie de a aproba rambursarea sumei reprezentand taxa pe valoarea adaugata si a anula Decizia de impunere pentru suma reprezentând taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar este eronata, organul de solutionare pronuntându-se în mod corect asupra sumelor înscrise în actul contestat - Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala- respectiv debitul suplimentar la 31.12.2005 si respingerea la rambursare a sumei reprezentând taxa pe valoarea adaugata (total suma respinsa la rambursare – suma care nu a fost contestata de societate).

În legatura cu majorarile aferente taxei pe valoarea adaugata suplimentara, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, se retine ca stabilirea de majorari de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata suplimentara în sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru capatul de cerere referitor la debitul reprezentand taxa pe valoarea adaugata suplimentara, contestatia va fi respinsa, rezulta ca si pentru capatul de cerere privind suma reprezentand majorari de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând masura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestatia urmeaza a fi respinsa.

Pentru considerentele mai sus prezentate si în temeiul prevederilor art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 50 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborate cu prevederile art. 83, art. 84, art. 85, art. 175, art. 183 si art. 186 din Codul de procedura fiscala aprobat prin Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, art. 106 din HG nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

1. Respingerea contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** împotriva Raportului de inspectie fiscala încheiat de catre organele de control din cadrul Activitatii de Control Fiscal Arad, ca inadmisibila.

2. Respingerea contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere prin care s-au stabilit în sarcina sa obligatii bugetare suplimentare reprezentând taxa pe valoarea adaugata suplimentara si majorari de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata si s-a dispus respingerea la rambursare a sumei reprezentând taxa pe valoarea adaugata, ca neîntemeiata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arad, in conditiile Legii 554/2004 privind contenciosul administrativ.